

Středa po 2. neděli adventní

Iz 40,25-31

„Ke komu mě chcete přirovnat, komu se podobám?“ – praví Svatý. **Zdvihněte své oči k výšinám a pohled'te:** Kdo je stvořil? Ten, kdo vyvádí jejich spočtené zástupy, všechny je volá jménem, veliké jsou jeho silou a zdatné jeho mocí, neschází nikdo. **Proč říkáš,** Jakube, (proč) mluvíš, Izraeli: „Skrytý je můj osud Hospodinu, můj Bůh nedbá o mé právo?“ Nevíš (to), či neslyšel jsi (o tom)?

Věčný Bůh je Hospodin, který stvořil končiny země; nezemdlí a neunaví se, nelze vystihnout jeho moudrost. Znavenému dává sílu, bezmocnému rozmnožuje zdatnost. Junáci zemdlí a unaví se, rekové klopýtají slabostí, ale ti, kdo doufají v Hospodina, nabývají sil, jak orli dostávají křídla, běží a neumdlí, jdou bez únavy.

Mt 11,28-30

Ježíš se ujal slova a řekl: **„Pojd'te ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.“**

Pojd'te ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.

Když to Ježíš říká, má před sebou lidi, které na cestách po Galileji denně potkává: spoustu obyčejných lidí, chudých, nemocných, hříšníků a vyloučených... Tito lidé k němu vždycky přicházeli, aby naslouchali jeho slovu, které dává naději. Ježíšova slova vždycky dodávají naději! (...) Ježíšovo pozvání se vztahuje i na naši dobu a mnohé bratry a sestry, kteří jsou sužováni nejistou životní situací, existenciálními obtížemi a často jsou zbavení pevných opor. V chudých zemích, ale také na periferiích zemí bohatých je mnoho lidí znavených a sklíčených v důsledku nesnesitelné tíhy opuštěnosti a nezájmu.

Kolik jen zla působí lidská lhostejnost těm, kdo se ocitli v nouzi! A nejhorší je nezájem křesťanů! Na okraji společnosti je mnoho lidí, sužovaných nouzí, ale také životní nespokojeností a frustrací. Mnozí jsou nuceni emigrovat ze své vlasti a vystavují svůj život rizikům. Mnohem více jich denně snáší tíhu ekonomického systému, který člověka zneužívá a vnucuje mu nesnesitelné břemeno, které na sebe někteří privilegovaní nechtějí vzít. Každému z těchto dětí Otce, jenž je v nebesích, Ježíš opakuje: „Pojd'te ke mně všichni“. Říká to také těm, kteří mají všechno, ale jejich srdce je prázdné a bez Boha. Také jim Ježíš adresuje toto pozvání: „Pojd'te ke mně“. Ježíšovo pozvání je určeno všem. Avšak zvláštním způsobem těm, kteří trpí více.

Ježíš slibuje, že občerství všechny, ale také nám adresuje pozvání, které je jakýmsi příkázáním: „Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem“ (Mt 11,29). Pánovo jho spočívá v přijetí tíhy, kterou nesou druhí, na základě bratrské lásky. Jakmile jsme přijali Kristovo občerstvení a útěchu, jsme povoláni stát se občerstvením a potěšením druhých a napodobit Pána postojem tichosti a pokory. Mírnost a pokora srdce nám pomáhají nejenom v tom, abychom přijali tíhu druhých, ale také, abychom na ně neskládali svoje osobní pohledy, svoje soudy, kritiky nebo svoji lhostejnost.

Prosme Pannu Marii, která pod svůj ochranný plášť přijímá všechny znavené a sklíčené lidi, abychom svou vírou, osvětlenou a dosvědčenou v životě, mohli být úlevou pro ty, kteří potřebují pomoc, něhu a naději. Pánovo jho spočívá v přijetí břemen druhých!

papež František, promluva před modlitbou Anděl Páně 6. 7. 2014

V chudém člověku, co nejvíce opuštěném, se představuje Spasitel. Tedy nejsou to chudí chlapi, kteří žádají lásku, ale je to osobně Ježíš ve svých chudých. Don Bosco – MB XIII,109

